

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupeného Mgr. Markem Dolečkem, advokátem se sídlem Ostrovní 30/126, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2007, č. j. OAM-1-379/VL-20-12-2007, o udělení mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2007, č. j. 60 Az 54/2007 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci stěžovatele, Mgr. Marku Dolečkovi, advokátovi se sídlem Ostrovní 30/126, Praha 1, **se přiznává** odměna v částce 2856 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2007, č. j. OAM-1-379/VL-20-12-2007, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodná. Stěžovatel v kasační stížnosti mimo jiné požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 19. 2. 2008, č. j. 60 Az 54/2007 – 47, ustanovil stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů a zároveň jej vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a jaké jsou důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002

Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Dále byl stěžovatel poučen o tom, že jestliže ve stanovené lhůtě nebude podání stěžovatele doplněno o konkrétní důvody kasační stížnosti, může být řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 6. 3. 2008. Stěžovatel si usnesení nepřevzal, doručení nastalo v souladu s § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“, ve spojení s § 50c odst. 4 o. s. ř. dne 10. 3. 2008 (obálka na čl. 50 spisu krajského soudu). Soud stěžovateli doručoval na adresu jeho pobytu, kterou uvedl v kasační stížnosti, a opakovaně na této adrese zásilky soudu převzal (např. potvrzení o probíhajícím řízení o kasační stížnosti dne 28. 1. 2008; vzor č. 60 dne 31. 1. 2008). V podání ze dne 4. 4. 2008, označeném jako „sdělení ustanoveného zástupce žalobce“, sdělil zástupce stěžovatele krajskému soudu, že se pokusil stěžovatele písemně zkontaktovat za účelem vyhovění výše uvedené výzvy soudu, avšak bezvýsledně. Stěžovatel dle tohoto přípisu svého zástupce na výzvy nereaguje a jiné spojení se nepodařilo dohledat. Tuto skutečnost ustanovený zástupce doložil kopií vrácené dodejky, z níž je patrné, že se pokusil stěžovatele písemně kontaktovat, ale odeslaná zásilka mu byla vrácena s poznámkou „adresát neznámý“. Vzhledem k výše uvedenému tak zástupce stěžovatele nemohl výzvě soudu vyhovět a náležitosti kasační stížnosti doplnit.

Nejvyšší správní soud k výše uvedenému konstatuje, že stěžovatel, byť byl shora označeným usnesením vyzván k odstranění vad kasační stížnosti, podáním svého zástupce ze dne 4. 4. 2008 vytykanou vadu kasační stížnosti neodstranil. Nejvyšší správní soud se k náležitostem kasační stížnosti vyjádřil v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaném pod č. 835/2006 Sb. NSS, kde uvedl: *„žalobce je ... povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. ... Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.“* Citované závěry Nejvyššího správního soudu je přitom možno plně aplikovat i na podání kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu.

V dané věci obsah kasační stížnosti neodpovídá požadavkům vyjádřeným v uvedeném rozhodnutí, neboť tvrzené konkrétní právní ani skutkové okolnosti neobsahuje. Zástupce stěžovatele z předestřených důvodů kasační stížnost dle výzvy krajského soudu nedoplnil. Stěžovatelem podaná kasační stížnost je pouze blanketní. Je v ní toliko konstatováno, že stěžovatel opírá kasační stížnost o důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., následně jsou citována ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Takto formulovaná konstatování nespĺňují požadavky na konkrétní a individualizované námítky ve smyslu výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Sám stěžovatel si byl tohoto nedostatku vědom a v kasační stížnosti výslovně uvedl, že konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje důvodnost této kasační stížnosti, uvede prostřednictvím svého zástupce, o jehož ustanovení požádal, a ve stejné

lhůtě sdělí i důvody, pro které kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost obsahuje vady, které stěžovatel prostřednictvím svého zástupce ani přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě neodstranil, a současně byl krajským soudem řádně poučen o možných procesních důsledcích, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech azylu (nyní mezinárodní ochrany) je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena *ex lege*.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů, Mgr. Marek Doleček, advokát se sídlem Ostrovní 30/126, Praha 1. Podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., hradí ustanovenému zástupci hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci ustanovený zástupce stěžovatele zaslal Nejvyššímu správnímu soudu vyčíslení své odměny za zastupování, v němž si účtuje celkovou částku 5712 Kč za dva úkony právní služby (které blíže nespecifikuje), hotové výdaje a daň z přidané hodnoty. Osvědčení o registraci k této dani bylo k vyčíslení odměny přiloženo. Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci za zastupování v této věci přiznal pouze odměnu za jeden úkon právní služby [převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif)], ve výši 2856 Kč. Odměna byla vypočtena dle ustanovení § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu tak, že za úkon činí odměna 2100 Kč a k němu náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Dále byla připočtena 19 % daň z přidané hodnoty, odpovídající součtu obou výše uvedených částek, ve výši 456 Kč.

Zdejší soud dospěl k závěru, že jmenovaný advokát převzal zastoupení stěžovatele a pokusil se s ním písemně spojit, což soudu doložil. V řízení o kasační stížnosti však již neučinil (a ani nemohl) další úkon právní služby, který by mohl být považován za důvodně vynaložený k ochraně práv stěžovatele. Má-li být úkon učiněný v řízení posouzen jako úkon právní služby ve smyslu § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 advokátního tarifu, za který náleží odměna, musí být prokázán jeho účel, cíl a příčinná souvislost

ve vztahu k obhajobě práv zastupovaného účastníka. Přestože není důvodu pochybovat, že ustanovený zástupce byl připraven potřebné úkony v řízení učinit, nestalo se tak v důsledku neposkytnutí součinnosti stěžovatele. Je však zřejmé, že nelze přiznat odměnu za úkony právní služby, které nebyly učiněny. Přípis zástupce stěžovatele krajskému soudu, o nemožnosti stěžovatele kontaktovat, Nejvyšší správní soud považoval za součást převzetí zastoupení, nikoli jako samostatný úkon ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, za který by mu ve smyslu výše uvedených ustanovení advokátního tarifu mohla být přiznána odměna.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu